

das ultraviolette Gebiet hineinzuverfolgen. Die Alkalihydroxyde und Alkalosalze der Karbonsäure scheinen ein geeignetes Objekt dafür zu sein, da ihre osmotischen Koeffizienten ähnlich wie die der Alkalifluoride verlaufen.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ. — Καθορισμὸς τῆς ύπαρχούσης σχέσεως (σχετικῆς ἀναλογίας) μεταξὺ σακχάρου καὶ διαλυτῶν στερεῶν ούσιῶν (στερεοῦ ἐκχυλίσματος) εἰς κορινθιακὰς σταφίδας ἐσοδείας 1930, ὑπὸ **N. X. Ρουσσοπούλου.** Ἀνεκουνώθη ὑπὸ **κ. Κ. Ζέγγελη.**

Δύναται τις νὰ προΐδῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συσχετίσεως μεταξὺ B^c καὶ σακχάρου εἰς τὰ γλεύκη, ὅτι ἀνάλογος συσχέτισις δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ μεταξὺ τῶν στερεῶν ἐκχυλιστικῶν ούσιῶν καὶ τῆς εἰς σάκχαρον περιεκτικότητος τῶν ξηρῶν κορινθιακῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναλύσεων 73 δειγμάτων ἐμπορευσίμου κορινθιακῆς, ἐσοδείας 1930, ἐξ ὅλων τῶν σταφιδικῶν περιφερειῶν, ἐπομένως ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς πλέον διαφόρους συνθήκας παραγωγῆς, ἐπεδιάξαμεν τὸν καθορισμὸν τῆς συσχετίσεως ταύτης διὰ τῶν γνωστῶν στατιστικῶν μεθόδων καὶ δὴ διὰ προσδιορισμοῦ τοῦ συντελεστοῦ συσχετίσεως κατὰ Bravais.

Οὕτω εὑρομεν ὅτι ὁ συντελεστὴς οὗτος :

$$r = \frac{\sum xy}{n \cdot \sqrt{\frac{\sum x^2}{n}} \cdot \sqrt{\frac{\sum y^2}{n}}}$$

ἰσοῦται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στερεοῦ ἐκχυλίσματος καὶ τοῦ σακχάρου % τῶν ἀναλυθεισῶν κονρινθιακῶν πρὸς

$$r = \frac{226,8}{73 \sqrt{\frac{345,3}{73}} \cdot \sqrt{\frac{324,9}{73}}} = 0,6771$$

Ἐξ ἄλλου τὸ πιθανὸν λάθος :

$\eta = 0,6745 \frac{(1 - r^2)}{\sqrt{n}}$, εὑρέθη ἵσον πρὸς $\eta = 0,043$. Ἐπειδὴ τὸ ἔξαπλάσιον τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ (= 0,258), εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ r , ἔπειται ὅτι, ὅντως, ἔχομεν τελείαν συσχέτισιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας καὶ ὑπελογίσαμεν εἰς τὴν σχέσιν $y = \beta x$ (ἔνθα y καὶ x αἱ ἀντίστοιχοι διαφορὰι τοῦ στερεοῦ ἐκχυλίσματος X καὶ τοῦ σακχάρου Y %, ἀπὸ τὰς μέσας τιμὰς αὐτῶν, ἀντιστοίχως ἵσας πρὸς 75,3 καὶ 66,1) τὴν τιμὴν τοῦ $\beta = r \frac{sy}{sx} = 0,657$.

Οὕτω δυνάμεθα ἐκ τῆς ἔξισώσεως :

$$(Y - 66,1) = 0,657 (X - 75,3) \text{ νὰ συναγάγωμεν, ἐντὸς τῶν ὁρίων καὶ διὰ τὸ σύνο-$$

λον τῶν ὡς ἀνω ἀναλύσεων τὴν σχέσιν (ἐξίσωσιν προβλέψεως, équation de regression): $Y = 0,6568 X + 16,6$, ἐνθα Y τὸ σάκχαρον καὶ X τὸ στερεὸν ἐκχύλισμα ἐπὶ τοῦ %.

Σημειώτεον ὅτι κατὰ τὰς ἀναλύσεις τὸ σάκχαρον εὑρέθη κυματινόμενον ἀπὸ 56,464 ἔως 70,743 %, τὸ δὲ στερεὸν ἐκχύλισμα ἀπὸ 66,84 — 80,68 %.

Ἀναλυτικὸν μέρος. — Ἡ ἀνάλυσις τῶν σταφίδων καὶ δὴ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ στερεοῦ ἐκχυλίσματος καὶ τοῦ σακχάρου ἔγινε κατὰ τὴν ἐπομένην ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Πύργου χρησιμοποιουμένην ὑφ' ἡμῶν (κατόπιν δοκιμῶν) ἀκριβῇ καὶ ταχεῖαν μέθοδον: 10 γραμμάρια ἀλεσθέντος ὄμοιογενοῦς δείγματος θερμαίνονται μεθ' ὕδατος ὑπ' ἀνάδευσιν μέχρι βρασμοῦ, μεθ' ὁ τὸ ὅλον, καθὼς καὶ τὰ ὕδατα πλύσεως, εἰσάγονται ἐντὸς ὡγκομετρημένης φιάλης ἐνὸς λίτρου, ἵς τὸ περιεχόμενον συμπληροῦται μετὰ τὴν ψῆξιν ὑπὸ συχνὴν ἀνατάραξιν μέχρι τοῦ στοχάσματος. Οἱ διάφοροι προσδιορισμοὶ γίνονται εἰς τὸ διήθημα, τὸ ὄποιον λαμβάνομεν διὰ πτυχωτοῦ ἡθμοῦ, ἐφ' οὐ παρασύρομεν (πρᾶγμα ὅπερ ἐπιτυγχάνεται μετὰ μεγάλης εὐκολίας) ὅλον τὸ ἀδιάλυτον, εἰς ἣν περίπτωσιν ἐπιθυμοῦμεν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τούτου ἢ τῆς ὑγρασίας.

Τὸ ἀδιάλυτον μετ' ἐπαρκῇ ἀποξήρανσιν εἰς 100^0 ἐπὶ τοῦ πτυχωτοῦ ἡθμοῦ μεταφέρομεν ἐκ τούτου ἐντὸς ὑαλίνης κάψης δι' ἐκχύλισμα (μέσῳ σπαθίδος) καὶ μετὰ τελείαν ἀποξήρανσιν εἰς 105^0 ζυγίζομεν. Ἐξ ἀλλού ἐπὶ 250 κυβ. ἐκ. τοῦ διηθμάτος προσδιορίζομεν τὴν δέξυτητα, ἐπὶ 500 ἀλλων τὰς δεψικὰς οὔσιας, ἐπὶ 25 κυβ. ἐκ. τὴν τέφραν τῶν διαλυτῶν οὔσιῶν, ἐπὶ 50 κυβ. ἐκ., ἀγομένων κατὰ τὴν ἀποκάθαρσιν (déjécation) εἰς 100 κυβ. ἐκ. τὸ σάκχαρον (εἰς 20 κυβ. ἐκ. διαυγασθέντος ὑγροῦ, κατὰ Bertrand, βλ. *Πρακτικὰ Ἀκαδημίας*, 5, 1930, σ. 359) καὶ ἐπὶ 25 κυβ. ἐκ. τὸ στερεὸν ἐκχύλισμα (δι' ἐξατμίσεως ἐπὶ ἑξάρον, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἀτμολούτρου, ἐντὸς ὑαλίνης κάψης 70×20 πιπ.). Ἀφαιροῦντες ἀπὸ 100, τὸ % στερεὸν ἐκχύλισμα καὶ τὸ ἀδιάλυτον ἔχομεν ἐργαζόμενοι οὕτω τὴν ὑγρασίαν. Ἡ μέθοδος δίδει διὰ τὸ σάκχαρον, δέξυτητα καὶ λοιποὺς προσδιορισμοὺς τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὄποια καὶ ἡ ἐξάντλησις τῆς σταφίδος διὰ θερμοῦ ὕδατος.

Τὸν τύπον $Y = 0,657 X + 16,6$ ἢ $Y = 263 \chi + 16,6$ (ἐνθα χ , τὸ ἐκχύλισμα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς 25 κυβ. ἐκ. 10 γρ. σταφίδος εἰς 1000 κυβ. ἐκ., ἢ 5 γρ. εἰς 500, ἥτοι περὶ τὰ 200 χιλιοστὰ γραμμαρίου) δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν πρὸς πρόχειρον προσδιορισμὸν τοῦ σακχάρου ἐκ τοῦ ἐκχυλίσματος, συνήθως μὲ προσέγγισιν μονάδος, πάντας δὲ ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ σακχάρου τῶν γλευκῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰδικοῦ βάρους αὐτῶν. Ἡ στατιστικὴ ἐπεξεργασίας τῶν δεδομένων καὶ τῶν ἐπομένων ἔτῶν θὰ ἐπιτρέψῃ ἀλλως τε τὸν πληρέστερον καθορισμὸν τῆς συγχετίσεως.

Ἐνταῦθα ἂς παρατηρηθῇ ὅτι ἀνάλογον σχέσιν ἐπεδιώξαμεν νὰ εὕρωμεν μεταξὺ

εἰδικοῦ βάρους τῶν σταφίδων καὶ τῆς εἰς σάκχαρον περιεκτικότητος αὐτῶν, (ἀναλόγως πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ εἰδικοῦ βάρους τῶν γεωμήλων καὶ τοῦ ἐν αὐτοῖς.

Π Ι Ν Α Σ

Περιεκτικότητος εἰς σάκχαρον καὶ στερεοῦ ἐκχυλίσματος %
ἀναλυθεισῶν σταφίδων

	Σάκχαρον	Έκχ. ούσια	Σάκχαρον	Έκχ. ούσια	Σάκχαρον	Έκχ. ούσια
1	65.013	72.400	60.229	70.240	66.166	76.640
2	65.862	73.790	56.464	66.840	64.387	76.640
3	67.107	74.200	64.680	75.680	65.567	76 —
4	67.734	75.360	64.092	74.080	66.793	73.720
5	64.092	72.200	64.387	73.960	67.734	75.120
6	67.986	74.320	64.682	73.560	67.986	75.960
7	66.166	73.480	64.387	73.760	66.480	77.280
8	66.480	74.480	63.472	72.080	65.861	76.320
9	65.862	73.960	65.013	73.720	68.611	76.400
10	64.682	74.280	63.784	75.840	65.861	73.480
11	64.682	73.080	65.013	76.960	68.298	75.760
12	64.682	73.800	65.013	74.680	64.013	75.560
13	68.691	75.240	65.567	73.360	67.986	75.560
14	67.396	74.280	63.472	73.960	66.166	75.760
15	65.861	74.840	63.784	74.160	69.520	77.960
16	66.793	75.920	66.166	77.080	66.793	78.360
17	64.682	75.280	66.480	75.800	67.986	78.720
18	64.682	75.040	67.107	76.720	67.986	78.400
19	67.986	75.032	67.396	76.320	65.567	75.360
20	68.611	76.200	64.480	74.920	70.743	80 —
21	67.490	76.280	65.567	74.120	66.793	80.160
22	67.734	76.560	64.013	76.560	64.682	75.560
23	64.680	74.068	64.682	75.680	67.738	78 —
24	67.730	75.320	65.681	76.440	68.925	80.440
25	67.734	80.680				